

Petr Kvíčala ZIG ZAG, 2014

Ondřej Chrobák

Petr Kvíčala belongs to the generation wave that in the late nineteen eighties and early nineties dramatically expanded and transformed the semantic and formal ground plan of Czech art. The contemporary theories described the new situation as a postmodern turn. Petr Kvíčala's position, however, was and still remains in relation to the current trends synchronous, but parallel at the same time. Mutual intersections are mostly generated by continuous, for some perhaps stubborn developing and solving of a personal theme. Although it progresses in time, certain elements and principles, such as repetition, geometry (in a "soft" freehand-designed variant), or a process approach to painting steadily return. As a side, but an eye-catching effect arose an instant recognisability of his works. Not only visual, but also conceptual. Kvíčala systematically returns in the game concepts that have been in the context of modern art traditionally understood more or entirely negatively: ornament, decor, banality, or emptiness. In this sense, it is possible to declare Kvíčala's pictures a record of an intellectual adventure, moving in the territory where the slightest mistake or misstep have literally disastrous consequences. The link that goes across and through the current exhibition at the White Gallery is the original zigzag ornament developed by Petr Kvíčala. It took control over the lawn around the gallery, the surface of a large format object, as well as the surface of the paintings and drawings. Kvíčala first experimented with this type of ornament in the realisation of the large-format Zig Zag mural for the DOX in Prague in 2011. The ornamental pattern has two ways of "reading" depending on the view angle. The concentric squares parallel to the edge of the format visible from the frontal view change from the angle into striped zigzag lines and striped squares diagonally placed between them.

The name White Gallery immediately associates the English term "white cube". The white cube, both visually and semantically neutral environment, was in the modernist understanding considered the ideal environment for the presentation of art. If there is something the White Gallery is not, it is certainly this type of exhibition space. The centre of the gallery consists of a technologically sophisticatedly designed depository, in which is stored the artistic estate of the artist Ludmila Jandová, the mother of the gallerist. Also the gallery's location on a meadow in the middle of a bucolic idyll fundamentally determines the expectations and tuning of its visitors. Petr Kvíčala decided to respond particularly to this unique constellation. He conceived the exhibition not as a simple sum of exposed artefacts, but as a complex installation, where particularities assemble along with the interior and exterior of the gallery in one whole. In this case, the exhibition becomes an autonomous artistic medium.

Petr Kvíčala ZIG ZAG, 2014

Ondřej Chrobák

Petr Kvíčala patří ke generační vlně, která na přelomu osmdesátých a devadesátých let razantně rozšířila a proměnila významový i formální půdorys českého umění. Dobová teorie novou situaci popisovala jako postmoderní obrat. Pozice Petra Kvíčaly však byla a stále zůstává k aktuálním tendencím sice synchronní, ale paralelní zároveň. Průniky jsou generovány především kontinuálním, pro někoho možná umanutým, rozvíjením a řešením osobního tématu. To se v čase sice posouvá, ale určité elementy a principy jako opakování, geometrie (v „měkké“ od ruky konstruované variantě) nebo procesuální přístup k malbě se vytrvale vracejí. Jako vedlejší, ale nepřehlédnutelný efekt vystala okamžitá rozpoznatelnost jeho prací. Nikoli pouze vizuální, ale rovněž konceptuální. Kvíčala systematicky vrací do hry pojmy, které byly v kontextu moderního umění tradičně chápány spíše či zcela negativně: ornament, dekor, banálnost nebo vyprázdněnost. Kvíčalovy obrazy je možné v tomto smyslu prohlásit za záznam intelektuálního dobrodružství, pohybu na území, kde sebemenší chyba nebo přešlap mají doslova katastrofální důsledky.

Spojícím článkem, který prochází napříč a skrz aktuální výstavu ve White Gallery, je Petrem Kvíčalou vyvinutý, originální cikcak ornament. Opanoval trávník kolem galerie, povrch velkoformátového objektu i plochy obrazů a kreseb. Kvíčala poprvé experimentoval s tímto typem ornamentu při realizaci velkoformátové nástěnné Zig Zag malby pro pražský DOX v roce 2011. Ornamentální vzor má dvojí způsob „čtení“, který závisí od úhlu pohledu. Soustředné čtverce paralelní s hranou formátu patrné při frontálním pohledu, se z úhlu mění v pruhované cikcak linie a mezi nimi pruhované čtverce postavené nakoso.

Název White Gallery okamžitě asociuje anglický termín „white cube“. Bílá kostka, vizuálně i významově neutrální prostředí, byla v modernistickém chápání považována za ideální prostředí k prezentaci umění. Jestli něčím White Gallery není, tak rozhodně tímto typem výstavního prostoru. Střed galerie tvoří technologicky rafinovaně řešený depozitář, v němž je uchovávána umělecká pozůstalost malířky Ludmily Jandové, matky galeristy. Rovněž lokace galerie na louce uprostřed bukolické idyly zásadním způsobem determinuje očekávání a naladění jejich návštěvníků. Petr Kvíčala se rozhodl reagovat právě na tuto unikátní konstelaci. Výstavu koncipoval nikoli jako prostý součet vystavených artefaktů, ale jako komplexní instalaci, kde se jednotlivosti skládají spolu s interiérem i exteriérem galerie v jeden celek. Výstava se v tomto případě stává autonomním uměleckým médiem.